

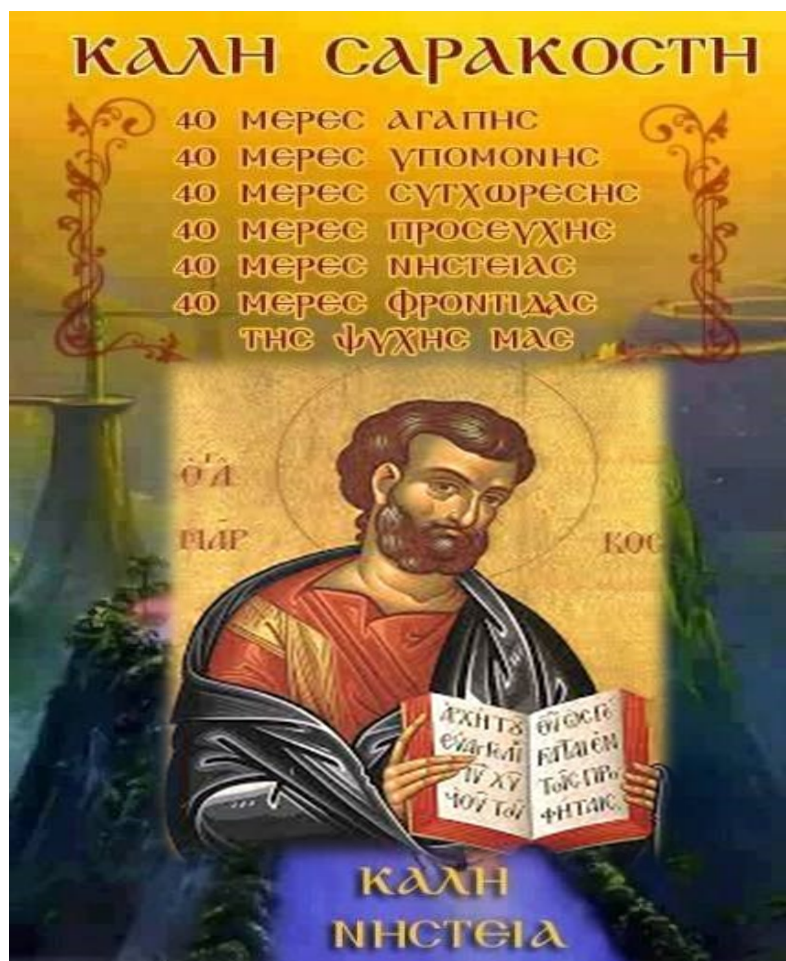
ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἦχος πλ.

α'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/25/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ
ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου,
καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
 - ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ή

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη **ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί ...

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη **ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, τοῦ
γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς
Φιλάνθρωπος.

ἢ

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ἦμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα,
ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ·

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν,
πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα ...

Εἰκονίζεις τολμῶντες, τὰ νοερά σου
στρατεύματα, Τριάς ἄναρχε, στόμασιν
ἀναξίους βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός, ημῶν, πρεσβείαις τοῦ
Ιεράρχου, σῶσόν ημάς..

Καὶ νῦν ...

Ὁ ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ
τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς,
σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ
ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός ημῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα
Ἀποστολικά Ἦχος πλ. α' Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

**Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρέτας
Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους
ἐγκωμιάσωμεν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς,
καὶ ὕμνοις πάντες βροτοί· τὸν Χριστὸν
γὰρ ἐκτενῶς ἱκετεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν
μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.**

**Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.**

**Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, συμφώνως
ἀνευφημήσωμεν, ὡς φωστῆρας
φανέντας τῇ Οἰκουμένῃ· τὰ γὰρ ἔθνη
εὐσεβῶς ἐσαγήνευσαν, καὶ φωτίσαντες
ἡμᾶς, ἀνακηρύττουσι τρανῶς, Τριάδα τῆ
οὐσίας, διαιρετὴν σέβειν ἁγίαν, ἠνωμένην
μὲν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, καὶ ἀειπάρθενε,
 σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως ἀνευφημοῦμέν
 σε, ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεῖα διὰ σοῦ,
 ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ
 Πατρός, ἐν μήτρᾳ σου χωρηθῆναι,
 εὐδοκήσας, καὶ ἐκ τῆς πλάνης,
ἐλευθερῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἰῆχος πλ. α' Τὸν
συνάναρχον λόγον.

Θεωρίαν καὶ πράξιν, ὥσπερ
συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαν,
 ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, τὸν τεθαμμένον
 ἡμῶν νοῦν, ὡς ἄ
 λον Λάζαρον νεκρόν, ὅπως ζωώσῃ τῇ
 αὐτοῦ, ἐπιστάσιᾳ τῇ φρικτῇ, βαῖα
 δικαιοσύνης, αὐτῷ προσφέρειν καὶ
 κράζειν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Δόξα ... Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ πολυώδυνα,
 καὶ σαρκός μου τὰς νόσους, ἐν τάχει
 ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς,
 στῆσον Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ
 λογισμοῦ, εὐχάς προσφέρειν καθαρὰς,
 τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον
 Θεοτόκε, **καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων**
ἄφεσιν.

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ἀγγελικαὶ
δυνάμεις.**

**Δισημερευει σήμερον, θανῶν ὁ
Λάζαρος,** καὶ ἐπὶ τούτῳ χέουσι λύπης τὰ
δάκρυα, αἱ σύγγονοι Μαρία σὺν τῇ
Μάρθα, τὸν λίθον τοῦ μνήματος
προσβλέπουσαι, ἐφίσταται ὁ Κτίστης,
σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον
σκυλεῦσαι, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Διὸ
βοήσωμεν αὐτῷ· Κύριε δόξα σοι.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἐλπίς
τοῦ Κόσμου.**

Ἁγία Δέσποινα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
Μήτηρ, ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητήν,
ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν
Ἀποστόλοις, ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν
ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς
λυτρώσασθαι, **καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι
ἀνομημάτων.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.

- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

(Εξόδου κεφ. ιε')

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει.

Τὼ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ
δεδόξασται.

Κύριος βασιλεύων τόν αἰῶνα καί ἐπ'
αἰῶνα καί ἔτι.

Ὅτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι
καί ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καί
ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς Κύριος τό ὕδωρ τῆς
θαλάσσης οἱ δέ υἱοὶ Ἰσραὴλ
επορεύθησαν διὰ ξηράς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειῶν κεφ. β').

Θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καί σέ ὑμνεῖ τό πνεῦμα
μου.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καί
εβρόντησεν, αὐτός κρινεῖ ἄκρα γῆς
δίκαιος ὢν

Καί δίδωσιν ἰσχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν
καί ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Αββακούμ κεφ. γ').

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
φράσον.

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

1 Κύριε, εισακήκοα τήν ακοήν σου καί
εφοβήθην

2 Κύριε, κατενόησα τά έργα σου καί
εξέστην. εν μέσω δύο ζώων γνωσθήση,
εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ
παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, εν τώ
ταραχθήναι τήν ψυχήν μου εν οργή
ελέους μνησθήση.

3 ο Θεός από Θαιμάν ήξει, καί ο άγιος εξ
όρους κατασκίου δασέος. εκάλυψεν
ουρανούς η αρετή αυτού, καί αιnéσεως
αυτού πλήρης η γή.

4 καί φέγγος αυτού ως φώς έσται,
κέρατα εν χερσίν αυτού, καί έθετο
αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού.

5 πρό προσώπου αυτού πορεύσεται
λόγος, καί εξελεύσεται εις παιδείαν κατά
πόδας αυτού.

6 έστη, καί εσαλεύθη η γή επέβλεψε, καί
ετάκη έθνη. διεθρύβη τά όρη βία,
ετάκησαν βουνοί αιώνιοι.

7 πορείας αιωνίας αυτού αντί κόπων
είδον σκηνώματα Αιθιοπων
πτοηθήσονται καί αι σκηναί γής Μαδιάμ.

8 μή εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε, ή εν
ποταμοίς ο θυμός σου; ή εν θαλάσση τό
όρμημά σου; ότι επιβήση επί τούς
ίππους σου, καί η ιππασία σου σωτηρία.

9 εντεινών εντενείς τό τόξον σου επί
σκήπτρα, λέγει Κύριος. ποταμών
ραγήσεται γή.

10 όψονταί σε καί ωδινήσουσι λαοί.
σκορπίζων ύδατα πορείας αυτού έδωκεν
η άβυσσος φωνήν αυτής, ύψος
φαντασίας αυτής.

11 επήρθη ο ήλιος, καί η σελήνη έστη εν
τή τάξει αυτής εις φώς βολίδες σου
πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής
όπλων σου.

12 εν απειλή ολιγώσεις γήν καί εν θυμώ
πατάξεις έθνη.

13 εξήλθες εις σωτηρίαν λαού σου, τού
σώσαι τούς χριστούς σου ελήλυθας
έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον,
εξηγειρας δεσμούς έως τραχήλου.

14 διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς
δυναστών, σεισθήσονται εν αυτή
διανοίξουσι χαλινούς αυτών ως εσθίων
πτωχός λάθρα.

15 καί επεβίβασας εις θάλασσαν τούς
ίππους σου ταράσσοντας ύδατα πολλά.

16 εφυλαξάμην, καί επτοήθη η καρδία
μου από φωνής προσευχής χειλέων μου,
καί εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, καί
υποκάτωθέν μου εταράχθη η ισχύς μου.
αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεώς μου τού
αναβήναι εις λαόν παροικίας μου.

17 διότι συκή ου καρποφορήσει, καί ουκ
έσται γενήματα εν ταίς αμπέλοις

ψεύσεται έργον ελαίας, καί τά πεδία ου
ποιήσει βρώσιν εξέλιπον από βρώσεως
πρόβατα, καί ουχ υπάρχουσι βόες επί
φάτναις.

18 εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.
Κύριος ο Θεός δύναμίς μου καί τάξει
τούς πόδας μου εις συντέλειαν
Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού
νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

(Ησαΐου κεφ. κς').

Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

Αναστήσονται οι νεκροί, καί
εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί
ευφρανθήσονται οι εν τή γή.

Η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς
εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.

Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
ταμείόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

(Ιωνά κεφ. β').

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Ὡς τὸν προφήτην Ιωνάν, σῶσον ἡμᾶς,

Κύριε.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδὴ ἔλεον
αυτῶν εγκατέλιπον.

Εγὼ δέ μετὰ φωνῆς αινέσεως καὶ
εξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠυξάμην
αποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ

Κυρίῳ.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

(Δανιήλ κεφ. γ').

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν νέων.

Τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός

εἶ.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς
βασιλείας, ὁ υπερύμνητος καὶ
υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
ουρανοῦ, ὁ υπερύμνητος καὶ
υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καί νῦν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

**(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην
ύμνησον η κτιστών φύσις.**

**Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
καί υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, άγγελιοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών
ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν
Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα τού
ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί
πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε
καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί
καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

Ευλογείτε, δρόσοι και νιφετοί, πάγοι και ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάχνη και χιόνες, αστραπαί και νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, φώς και σκότος, νύκτες και ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη και βουνοί, και πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα και ποταμοί, κήτη, και πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά του ουρανού, τά θηρία, και πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί των ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα και ψυχαί δικαίων, όσοι και ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, και Μισαήλ,
τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται και
Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε
και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν και Άγιον
Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν και
υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν και
προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες
και υπερυψούντες αυτόν εις τούς
αιώνας.

Δόξα ... Και νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.

(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

Εύλογητός κύριος ὁ θεός τοῦ Ἰσραήλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο και ἐποίησεν λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ.

και ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυίδ παιδός αὐτοῦ,
καθώς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν και ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.
ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.
τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

KANONES.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὡδὴ α' Ἦχος πλ.
δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
 αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
 Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ
Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν
ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Τοῦ Ἀποστόλου ὡδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μᾶρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν,
ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος,
ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς
ἀπελάση τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θεῖον
πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσεται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ,
καταλαμπρύνας Σωτήρ τῷ τῆς χάριτος,
κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν
ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν,
ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Δόξα Πατρί ...

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθείς, καὶ τὴν
ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μᾶρκε
παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης
μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος,
αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ,
καταποντίσας, νεφέλη καθήμενος, οὗτος
ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις
ὑστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, **αὐτοὺς
τῆς πλάνης ἐρρύσατο.**

Ὡδὴ γ', Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς.

**«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν
ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε».**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Ἴκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι
 μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
 πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
 αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
 πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι,
 ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν
 κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
 πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι
 βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ
 σε γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν
 ἀδαπάνητον.**

Τοῦ Ἀποστόλου ῥωδὴ γ' ἤχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν
 ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς
 αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν
 Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ
 βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου
 Μᾶρκος φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ
 αἰρίυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς
 ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα,
 σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσιν, ἀληθῆ τὴν
 πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μᾶρκος
 φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί ...

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ
 Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ
 διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς
 δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ
 Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις
 ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ
 κατέσεισας, καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μᾶρκον
 ἔπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν
 ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον **Χριστέ μου**
μυστήριον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἦχος α' Τὸν τάφον
σου Σωτήρ.**

**Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε,
ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων,
μεγάλα μυστήρια, θεῖος κῆρυξ
γενόμενος· ὅθεν πίστει σε,
ἐκδυσωποῦμεν Παμμάκαρ, πάσης
θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς
ἐλευθέρωσον.**

**Δόξα .. ἕτερον. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης
σήμερον.**

**Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία,
κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου
βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι·
Χαίροις Παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀμαρτίας, τὴν
ψυχὴν μου ἄχραντε, Θεογεννήτορ
ἀγαθή, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ
γὰρ ὑπάρχεις, σωτήριος κάθαρσις.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ἐξ ὕψους λαβών, τὴν χάριν τὴν τοῦ
Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,
σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ
Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.**

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων
 μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν
 Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν
 πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς
 πλάνη σαλευομένους, ἐν ἧ καμὲ
 στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ
 διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν
 παγίδων λυτρούμενος ἀνεμποδίστως
 δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντα ἐφώτισας,
 Μᾶρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῆς ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μαιφόνιοι,
 Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν
 ἠγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
 εἶλκον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἀνάμνησις τῶν
Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ
Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν
Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν
τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.**

Στίχοι.

Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ
θρόνου,
Ἵμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ θρόνοις.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Νίκης.**

Στίχοι.

Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένη Νίκη,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
ὀκτῶ Ὁσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.**

Στίχοι.

Ὁκτῶ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ἵπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

**Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.**

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ὠδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ἵψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράυγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

ὠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὠδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ὠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ η'.

**Στίχ. Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἵτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἵτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον**

Καταβασία Ὠδῆ Θ΄.

**Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά**

θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου Ἰησοῦ
γ' Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.**

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου
 πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν,
 διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον
 Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

**Θεοτοκίον Ἦχος γ' Φῶς ἀναλλοίωτον
 Λόγε.**

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
 δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε,
 καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον
 θαῦμα, πῶς φέρεις νῦν τὸν δεσπότην.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
 δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ
 τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ
 πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ
 πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ
 θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θείοις
 παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ

πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μᾶρκος ὁ
 πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ
 πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ
 θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θείοις
 παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ
 πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὀργάνῳ

Ἦχος α'.

Δογμάτων τῶν θείων συγγραφεύς, τοῦ
 Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν
 κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ
 τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας
 πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν,
 ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Ἦχος α'.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὀπαδός, εὐπειθῆς
 γενόμενος, Μᾶρκε Κυρίου Ἀπόστολε,
 ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς

πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆ
 χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν
 Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν,
 καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε
 Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ
 Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ
 πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα
 ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.** Δόξα
 ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
 ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - **Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
 προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
 σου δόξαν.**
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
 Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
 μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα,**
 - **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
 Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν**

τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

- **Π**ρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ὅ**τι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- **Κ**αθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- **Γ**ένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Κ**ύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι** παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
 - **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
- **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

**Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.**

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' ᾠδὴ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεϋτε προσκυνήσωμεν** καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεϋτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεϋτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε΄ (5).

- **Τὰ** ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
 - οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου.

- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
 - κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
 - καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγενηθης** ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ
 - πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων

- ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς ἣτις διήλθεν καὶ
φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη
ἔσονται τὸ πρῶτῳ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτῳ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ
ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνηθεὶ καὶ
ξηρανθεὶ
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν
τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν
σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου
 - ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
 - αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς
ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις
ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν
κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραῦτης ἐφ'
ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς
σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν
σου
 - ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους
τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε·
ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς
δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτῳ τοῦ ἐλέους
σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ

εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν

- εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
- καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν **κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἔν
ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδία τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει

- οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
- εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον του Αποστόλου. Ἦχος γ'.

**Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν. Θεοτοκίον.**

**Τί σε καλέσωμεν, ὧ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ
Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,**

σαγηνεύσας, Μᾶρκε αἰοίδιμε, τῷ
 Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
 Εὐαγγέλιον.

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' Ὁρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

**Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' Ὁρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
- ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς
 - κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ
διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ
Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ
εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν
ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν
σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με

- ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν
ψυχὴν μου περιέσχον
- τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ
στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
- Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν
με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο
ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ
- ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς
θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν
ἀποκρύφοις.
- Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς
καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου
ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς
διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ
τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ
αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν
τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
 - ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ
ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν
μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
καταισχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ
ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.

- Αίσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 - Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
 - Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτία μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνηθῆν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
 - Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 - Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου**

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
- σοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ

- απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον του Αποστόλου. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
 πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.**

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός
 Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν
 κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
 ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ
 Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
 Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,
 σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ
 Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.**

Κύριε ἐλέησον μ'.

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους**

ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ᾠρᾷ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσει
ἡμᾶς.

Ἄμην.

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοῦς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραΐμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ' Ὑρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
 Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
 ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὑρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς
 - ἐκουσίως θύσω σοι,
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε
ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **ἐπεῖδεν ὁ
ὀφθαλμός μου**

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν
μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου**

- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ
δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐκάλυψέ με σκότος
 - καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας
ὥσεί περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
 - ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 - προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν
σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ
καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν
καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
 - καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα
ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ'
αὐτοῦ

- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
 - ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωῖ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
 - λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ

- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἠμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, **ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου**, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 - Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
 - Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
 - Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί.καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Αποστόλου. Ἦχος γ'.
Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
 πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα

πταισμάτων ἄφεςιν παράσχη ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰησοῦ **α'.**

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε,
μὴ ἐπιλάθῃ, μνήσθητι ὅτι πάντοτε
εἰς σέ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τὸν
πάντα δυνάμενον, καὶ βοήθησον
ἡμῖν δεόμεθα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε,
μὴ ἐπιλάθῃ, μνήσθητι ὅτι πάντοτε
εἰς σέ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τὸν
πάντα δυνάμενον, καὶ βοήθησον
ἡμῖν δεόμεθα.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ριζ'.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι
ἀγαθός.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΞΕ', 8-16).**

Οὕτω λέγει Κύριος· ὃν τρόπον
εὐρεθήσεται ἡ ῥώξ ἐν τῷ βότρυϊ,
καὶ ἐροῦσι· Μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι
εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτω
ποιήσω, ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός
μοι· τούτου ἕνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
πάντας, καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ
σπέρμα, καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, καὶ
κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου,
καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ
μου καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ
κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἔσονται ἐν
τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ
φάραγξ, Ἄχῳρ εἰς ἀνάπαυσιν
βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἳ ἐζήτησάν
με. Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με,
καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ
ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ
δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες
τῇ τύχῃ κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω
ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ
πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ

ὑπηκούσατε, ἐλάλησα, καὶ
 παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ
 πονηρὸν ἐναντίον μου, καὶ ἃ οὐκ
 ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτο
 τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου οἱ
 δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ
 πεινάσετε, ἴδου οἱ δουλεύοντές μοι
 πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε, ἴδου οἱ
 δουλεύοντές με εὐφρανθήσονται,
 ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε, ἴδου οἱ
 δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν
 εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε
 διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ
 ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν
 ὀλολύξετε. Καταλείψετε γὰρ τὸ
 ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς
 ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ
 Κύριος, τοῖς δὲ δουλεύουσίν μοι,
 κληθήσεται ὄνομα καινόν, ὃ
εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς·
εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθινόν.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρη'.

**Ὅδον ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.**

**Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν
ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου.**

**Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν**

σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ
Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,
σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ
Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολύεσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ**

ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ἰβ'.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:
Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ

σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
ὄλεθροῦ καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' ᾠδὴ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
 - καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
 - πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
 - Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
 - ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακία
 - Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
- Ψαλμὸς πδ' (84).**
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου** ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
 - ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
 - κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου

- ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσεται εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου** καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγὼ
 - φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιὸς εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
 - ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
 - εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
 - ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
 - ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
 - ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου

- έξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλη καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...**
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
 - **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

Ἀπολυτίκιον του Αποστόλου. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
 πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
 σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
 τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
 δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
 τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
 σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
 καὶ σῶσον, **Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
 ἀπεγνωσμένον.**

Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
 ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
 τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
 ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν
 ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
 δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.**

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ
 Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
 Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,
 σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ
 Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...
Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

καὶ εὐθὺς.
ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.

ὁ α΄ χορός.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β΄ χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α΄ χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β΄ χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α΄ χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β΄ χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α΄ χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β΄ χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α΄ χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.**

**Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

**Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.**

Εἶτα τό,

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς**

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ
Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας
Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα,
σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ
Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας
Εὐαγγέλιον.**

Δόξα Πατρί ...

**Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.**

Καὶ νῦν ...

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·**

Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάση ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρα̃ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ**

κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
ῥαυρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ
ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ῶδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον

ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ
 οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
 προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
 ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων
 ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
 γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ**
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐὰν ὁμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,

Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
 Πατρὸς ἁμήν.

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.
ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
 Ἅμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου** ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
 - Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς:

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη,
ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει**

**μεγαλοφώνως τά "Πρὸς Κύριον" ἦτοι τὸ
IH' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.**

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρώκησεν ἡ
ψυχὴ μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, **ἐπολέμουν με δωρεάν.****

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

**Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὄθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον
τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ὕπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ
συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,**

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος
φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, **ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες
ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,
Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη
ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ
Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.
Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ
εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία
τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν
τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς
πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **ἐξεζήτησα
ἀγαθά σοι.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ

ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως
οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123.

**Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ,** εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα
ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα
διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίου
ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (τρὶς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ἔστι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124.

Οἱ πεποιοθέντες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών,
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς,
καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ
ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων,
ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε,
τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία.
Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων **τὴν
ἀνομίαν' εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ
παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι

έπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, **αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι **τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος

τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες Ἐὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, **εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (3)

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ἵτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης
 τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ
 Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ
 εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ
 ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ
 δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
 τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
 ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ
 εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ
 Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
 Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις
 τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
 σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς
 τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
 Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
 σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου.
 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
 καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν
 Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
 τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε
 Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
 ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
 σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν
 φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην
 μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
 διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως
 τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
 σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
 ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.
 Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην

αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν
 εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω
 ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
 σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
 ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ
 Δαυΐδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132.

Ἴδου δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
 κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς
 μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ
 πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ
 καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῶαν τοῦ ἐνδύματος
 αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ
 καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ
 ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, **ζωὴν**
ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
 δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. **Ἐν**
ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, **ὁ ποιήσας**
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, (τρὶς)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.**

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν
καὶ σῶζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ
Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.**

Ἦχος πλ.δ'

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἄμην.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ

τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀσῆα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα' Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥῆσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον.

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ῥῦσαί με Χριστέ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμόν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος, Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσης με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον.

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ῥῦσαί με Χριστέ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμόν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος, Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσης με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου..

Ἦχος πλ. δ'. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον αγιάζετε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

**Ἦχος α' Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Τριωδίου Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου
κληθεῖς.**

Τῶν Ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη, ἕνα τῆς
Τριάδος σε, ἐπισταμένη Χριστέ, νῦν παρὰ
σοῦ ἀποστέλλεται, ἀγάγαι πῶλον,
ὑποζυγίου υἷον ὡς γέγραπται, ἐφ' ᾧ
ταπεινούμενος, καθίσεις εὐσπλαγχνε,
τὴν ἐν ὑψίστοις θελήματι, καθέδραν
πᾶσι, τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐτοιμαζόμενος,
καὶ τοὺς ἀλόγοις ὑποκύψαντας,
φρενοβλαβῶς Λόγε πάθεσι λογισμοῦς
ἀπεργάσω. Ὡσαννά σοι ἀνακράζοντας.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Ἦχος δ'.

Καθυποδέχου Σιών τὸν Βασιλέα, ἰδού σοι
πραότατος, ἤδη ἐφίσταται, ἐξαναστῆσαι
τὸν Λάζαρον, καὶ καταλῦσαι, τὸ τοῦ
θανάτου πικρὸν βασίλειον. Πληθὺς
θεοσύλλεκτε, τῶν ἱερῶν Μοναστῶν, μετὰ
Μιγάδων ἀθροίσθητε, καθυπαντῆσαι,
μετὰ Βαΐων Χριστῶ κραυγάζοντες·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σῶσαι γένος

βροτῶν διὰ πάθους Σταυροῦ, καὶ
ἀπάθειαν πᾶσι, παρασχεῖν δι'
ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ἔτερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος πλ.
δ' Ὁ ἐν' Ἐδέμ Παράδεισος.**

Ὁ Σεραφὶμ τοῖς ἄνω φοβερὸς, Χριστὲ
ἐποχούμενος, ὡς Θεὸς τε καὶ τῶν ὄλων
ποιητής, αὐτὸς ἐν πώλῳ ἐπὶ γῆς,
καθεσθῆναι ἐπέιγεςαι, ὡς ὑπάρχων καθ'
ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς, ἡ Βηθανία ἀγάλλεται,
ὡς δεχομένη σε Σωτήρ, Ἱεροσόλυμα
χαίρει δέ, ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν,
θάνατος τέθνηκε, προαισθόμενος τὸν
Λάζαρον, φοιτᾶν ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ
ἡμεῖς τοῖς Βαΐοις, προὔπαντὴν τελοῦντες
ἐν χαρᾷ, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος, τῆς
ἀγαθότητός σου Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Μᾶρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν
χειμάρρουν ἔπιες, ὡς ἐξ' Ἐδέμ δέ
ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς
εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ
Εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ

πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα,
καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μᾶρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν
χειμάρρουν ἔπιες, ὡς ἐξ Ἐδέμ δὲ
ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς
εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ
Εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ
πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα,
καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος α'.

Μᾶρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίους
πρώην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν,
ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους,
τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ
αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος,
καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος,
ὑψηλῷ βραχίονι..

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος α'.

Ἦ Μᾶρκε πανιέρε φωτί, ὁμιλῶν τοῦ
Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας,

καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν
 Δεσπότην, ἀνενδότοις νεύσεσι, καὶ
 μακαριωτάταις ἐλλάμψεσιν, θέσει
 Θεούμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ
 τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα ... Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν
 κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου,
 ψαλμοῖς καὶ ὑμνωδίαις, Μᾶρκον πάντες
 εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς
 ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς
 ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις
 ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους
 δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι
 πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
 δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
 πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ,
ἀνοίγονται τὰ Βημόθυρα καὶ ἐξέρχονται
τῆς βορείου Πύλης ὁ Διάκονος καὶ ὁ
Ἱερεύς (ἢ μόνος ὁ Ἱερεύς), μετὰ
θυμιατοῦ, καὶ προηγουμένου
λαμπαδούχου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος.

Εἴσοδος.

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα).

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, **ζωὴν ὁ διδούς,**
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Διάκονος: Ἑσπέρας.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ριθ'.

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με,
 ἐκέκραξα.**

Στίχ. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
 χειλέων ἀδίκων.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΣΤ' 1- 7).

Ἀπάρας Ἰσραήλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου,
 καὶ ἔθυσσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Ἰσραήλ ἐν
 ὄραματι τῆς νυκτός, εἰπὼν· Ἰακώβ, Ἰακώβ.
 Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστίν; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐγὼ
 εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, μὴ φοβοῦ

καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος
 μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ, καὶ ἐγὼ
 καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
 ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος, καὶ Ἰωσήφ
 ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
 ὀφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ
 τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν
 ἀποσκευήν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ
 τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι
 αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα
 αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν
 ἐκτήσαντο ἐν γῆ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς
 Αἴγυπτον, Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
 αὐτοῦ, οἱ υἱοί, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
 μετ' αὐτοῦ, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, καὶ αἱ
 θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, καὶ
 πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς
 Αἴγυπτον.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμὸς ρκ'
 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
 φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.
Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
 ὄρη.

ὁ Ἀναγνώστης: Κέλευσον!
Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται
ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

**Εἶτα ὁ Ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν
λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας
Πύλης, ἐκφωνεῖ:**

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

**Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.
Εἶτα ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης.**

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΚΓ', 15
- ΚΔ', 5).**

**Υἰέ, ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία,
εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ
ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ
ἐμὰ χεῖλη, ἐὰν ὀρθὰ ᾧσι. Μὴ ζηλοῦτῶ ἡ
καρδία σου ἀμαρτωλούς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ
Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ
τηρήσης αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ
ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἄκουε, υἰέ,
καὶ σοφός γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας
σῆς καρδίας. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ
ἐκτείνου συμβουλαῖς, κρεῶν τε
ἀγορασμοῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ
πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται
διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.
Ἄκουε, υἰὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε,
καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ
μήτηρ. Ἀλήθειαν κτῆσαι καὶ μὴ ἀπώση
σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν. Καλῶς
ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ**

εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
 Εὐφραινέσθω ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ
 σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι,
 υἱέ, σὴν καρδίαν· οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ
 ἑμᾶς ὁδοὺς τηρεῖτῶσαν. Πίθος γὰρ
 τετριμμένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ
 φρέαρ στενὸν ἀλλότριον· οὗτος γὰρ
 συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος
 ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος;
 τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδία καὶ λέσχαι; τίνι
 συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ; οὐ τῶν ἐγχρονονιζόντων ἐν
 οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι
 γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἀλλὰ
 ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε
 ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ
 τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου,
 ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος
 ὑπέρου· τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ
 ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ
 ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός. Οἱ
 ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ
 στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά, καὶ
 κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
 καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῶ
 κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· Ἔτυπτόν με, καὶ οὐκ
 ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι· ἐγὼ δὲ οὐκ
 ἤδειν, πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν
 ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι. Υἱέ, μὴ
 ζηλώσης κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ
 ἐπιθυμήσης εἶναι μέτ' αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ

μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ
 χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας
 οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως
 ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως,
 ἐμπίπλονται τὰ ταμιεῖα ἐκ παντὸς
 πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων
 σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν
 ἔχων γεωργίου μεγάλου.

**Ὁ ἱερεὺς, εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ
 ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς
 ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς,
 ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανουκτικῶς. (Κατὰ
 μὲν τὴν **Α' Ἑβδομάδα, τὴν Μεγάλην
 Ἑβδομάδα** καθὼς καὶ εἰς μνήμας
 ἑορταζομένων Ἀγίων εἰς ἦχον **πλ.β'**,
 κατὰ δὲ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς
 ἦχον **πλ.α'**).**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
 χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

**Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος
 τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει
 ἐκφώνως.**

Στίχ α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου, πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς

δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σέ.

ὁ α' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν
μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν
λέγει ἐκφώνως.

Στίχ, β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ
στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.

ὁ β' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον
μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν
λέγει ἐκφώνως.

Στίχ, γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου
εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

ὁ α' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

**Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς
ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

ὁ β' χορός

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Ὁ ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν
τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

**Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην,
θυμιᾶ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ
ψάλλων.**

ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

**Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾶ τὰς λοιπὰς
εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ
χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.**

ὁ α' χορός

**Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.**

Ἀπόστολος

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Προκείμενον.**

Ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

**Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:6-14.**

**Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν
χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν
ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει
περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ
ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων
ῥυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα
καταπίη. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει,
εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν
κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ
δέ Θεός πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς
καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει,
θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ
Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς
λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα,
παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην**

εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν
 ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
 Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός
 μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
 ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἁγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Μάρκον** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. στίχ 7 – 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεῖται ὁ
 Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ
 ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ
 ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
 τῶν ἀκαθάρτων,⁸ καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
 ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ράβδον
 μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν

ζώνην χαλκόν, ⁹ ἄλλ' ὑποδεδεμένους
 σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδεδύσθαι δύο
 χιτῶνας. ¹⁰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν
 εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν
 ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· ¹¹ καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ
 δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
 ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν
 χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς
 μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις
 ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ¹² Καὶ
 ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα
 μετανοήσωσι, ¹³ καὶ δαιμόνια πολλὰ
 ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς
 ἄρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς
 ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
 ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.**

ΕΚΤΕΝΗΣ.

- Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

- **Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν(δεῖνος).
- **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

Μέχρι τοῦδε μόνον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον. Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν
 Κατηχουμένων δεηθῶμεν. **Κύριε
 ἐλέησον.** Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε ἐλέησον. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν
 λόγον τῆς ἀληθείας. **Κύριε ἐλέησον.**
 Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
 δικαιοσύνης. **Κύριε ἐλέησον.** Ἐνώσῃ
 αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
 Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. **Κύριε ἐλέησον.**
 Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
 διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
 χάριτι. **Κύριε ἐλέησον.** Οἱ Κατηχούμενοι
 τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.
Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
 δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα
 θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
 ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς
 δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ
 λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης
 καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ
 προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν
 αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ
 τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς
 τῇ λογικῇ σου ποιμένῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά
 σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.
 Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς
καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι. Χρυσοστόμου
Λειτουργίᾳ.**

- Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν Κατηχουμένων.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὅσοι πιστοί
- Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι. **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Σοφία.**

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρῶς ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη,

καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῆ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

“Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

- Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
 - **Σοφία.**

Δέσποτα Ἄγιε, υπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων
γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν
Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ
προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ
πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν
ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι ἵνα, δι'
αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα
καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.

**Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ'
οὐ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ**

ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ ἀργῶς
καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β' ἀντὶ
τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ
ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς (ἐκ
γ') ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης
προσκυνῶν τρίς, μετὰ τοῦ διακόνου.
ὁ α' χορός

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ
εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος, γίνεται ἡ
εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ ἱερέως
φέροντος τὸν Ἄερα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ
κρατῶν τὰ Ἅγια, Διότι τὰ Δῶρα εἶναι
προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει
εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν
ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.
ὁ α' χορός
ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὴν
μέλος:

Ἴδου θυσία μυστική, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ὁ Διάκονος:
ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Ὁ** τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοὶ ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν

καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ
 τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ
 προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας
 ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ
 τῶν τοῦ λαοῦ ἄγνοημάτων, αὐτός,
 ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
 ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν
 οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς
 ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ
 σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ
 Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ,
 ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς
 ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν
 ἐπαναπαύεται Μυστηρίων' Καὶ πάσης
 ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν
 ἐλευθέρωσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον
 πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,
 ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ
 συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ
 πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ εἰπόντι, ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει,
 κάγῳ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν
 ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου
 σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ
 παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου
 Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης
 διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ

λόγω, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης
καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν
ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς
ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Ἱερεὺς: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς,
Δέσποτα, μετὰ παρρησίας,
ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε
τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ
λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: + Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ β' χορός

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ὁ α' χορός

Σοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνω ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων· Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ ζωοποιοῦ

**Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου
πολλοῦ.**

ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

**ὁ Ἱερεὺς: Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς
Ἁγίοις.**

ὁ α' χορός (χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα..**

**ὁ Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως
καὶ ἀγάπης προσέλθετε.**

ὁ α' χορός(χύμα εἰς τὸ κλιτὸν).
Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

**Ὅταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν
πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν,
ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως.**

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ὁ α΄ χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ
φῶς"), τὸ ἐξῆς:

ἦχος β΄

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου ᾧ Ἄρτον οὐράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος ᾧ Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
(μυστικῶς): Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἢ δόξα σου.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ
τοῦ Ἱερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει
μυστικῶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει.

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

**Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν
ἁγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον
Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.**

ὁ Διάκονος:

- **Ὁρθοί, Μεταλαμβάνοντες τῶν θείων,
ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ
Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.**
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

Σοί, Κύριε.

**Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν
ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ
ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ
σου, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα
Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς,
ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου,
εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.**

**Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθην
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη
Ἄντιμηνσίου.**

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀ' χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')

**Ὁ Ἱερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ)**

**Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ
τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν
ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς
πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα
ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα
γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ,
παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἄγαθέ, τὸν ἀγῶνα
τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν
ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν
ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι,
νικητὰς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι,
καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι
καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται
καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)**

**Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν
ταύτην.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ὁ α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: + Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάρτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου του Ναοῦ),
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς
 ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι
 καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ
 Ἄντίδωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

**Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
 διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
 στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
 ἡ ψυχὴ μου ἄκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
 εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν
 Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
 Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
 Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε,
 καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
 καταισχυνθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
 αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
 κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
 ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
 χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς**

ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,
 πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ
 δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
 ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
 τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
 διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ
 θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
 ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
 κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
 δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον
 ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
 αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
 κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
 μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
 αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
 συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
 ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ
 θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
 αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.
 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν,
 ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
 ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
 Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ **οὐ μὴ**

**πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αὐτόν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

**Ἵψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος
καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν
δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ
τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.
Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
σου ἐξερεύξονται, καὶ τῆ δικαιοσύνη σου
ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου
εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας**

σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων
 τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος
 πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ
 ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
 σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
 πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος
 πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει,
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται,
 καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
 πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
 πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
 Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
**καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
 ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

